

Posudek bakalářské práce

Simona Zaplatílková, Vývoj obce Martinice v Krkonoších po roce 1850, Praha, PedF UK, 2011. Bakalářská práce. Stran 85, v tom obrazové přílohy.

Jedná se o pokus sledovat historii větší podkrkonošské vesnice v průběhu zhruba stoletého období. V tomto směru je poněkud neurčitě definován počáteční časový mezník: v titulu práce se mluví o r. 1850, v úvodu pak o r. 1848. O počátku období obecní samosprávy však v práci celkem nepojednává, protože její věcné těžiště tkví v pozdějším období, zejména na sklonku rakousko-uherské monarchie. V titulu není uveden ani mezník závěrečný.

Autorka využila několik regionálních pamětních spisů, týkajících se Martinic, v úvodu práce mělo být tedy provedeno jejich aspoň stručné vyhodnocení. Tím by se vyjasnilo, v jakých oblastech a jak se autorka pokusila proniknout ve výkladu hlouběji. Autorka se nezávisle na zmíněných tištěných souhrnech pokusila využít v mnohém neúplně dochované pramenné základny. Snad se měla pokusit ještě aspoň o sondu do fondu příslušného okresního úřadu – zejména tam, kde ji prameny jiného typu opouštěly. Totéž lze říci o regionálním tisku, kde by se asi našly leccjaké zajímavé zprávy a faktické doplňky zejména pro meziválečné období, které bylo v jiných pramenech dokumentováno nejméne.

Výrazná vázanost výkladu na kroniky různého typu s sebou přináší v každé regionalistické práci, pokud tam není proveden pokus o charakterizace pisatelů, určitá rizika ve směru podlehnutí jejich dikci a prostého převyprávění příslušného pramene. Protože martinické kroniky neznám, nemohu plně posoudit, jak se autorce podařilo tomuto nebezpečí vyhnout.

Autorka postupuje nejprve chronologicky a sleduje vývoj obce jako celku, poté se vrací k detailnějšímu výkladu o některých místních spolcích a o martinické obecní škole. Sebraný materiál je dosti bohatý a dává představu o typu zkoumané obce a zákonitostech jejího vývoje. Je škoda, že se autorka nepokusila větší měrou jít nad registrující výpověď a výrazněji zhodnotit popisované skutečnosti, i když určité náznaky takového postupu v práci jsou.

V závěru musím konstatovat, že můj odchod z katedry znesnadnil autorce komunikaci se mnou a postup práce tím byl do jisté míry ztížen, na druhé straně to autorku to donutilo co nejvíce mobilizovat síly. Její práci doporučuji k obhajobě a vzhledem k popsaným skutečnostem navrhuji hodnocení známkou „velmi dobře“.

V Praze, 16. 5. 2011

dr. Bohdan Zilynskyj

